

slaget af 28. Februar 1936, hvor man gjorde gældende, at Ønsket om Gennemførelse af en almindelig Huslejelovgivning ikke var begrundet, og at Lovgivningsmagtens Opgave med Hensyn til Retsforholdet mellem Ejer og Lejer maatte være: at opstille visse Hovedretsregler, men i øvrigt hævde Kontraktfrihedens Princip. Der var heller ikke nu givet nogen økonomisk Begrundelse for Lovforslaget, og de Ændringer, som Regeringspartierne havde foreslaaet, navnlig Ændringsforslaget til § 34, viste tydeligt, at det ikke var de Betragtninger, som Flertalspartierne i en Aarrække havde agiteret med, der var afgørende, men at Regeringspartierne, i samme Øjeblik de blev ængstelige for, at Regeringens økonomiske Politik ogsaa paa dette Omraade skulde faa ødelæggende Følger for Beskæftigelsen, maatte lade Beskyttelsen for Lejerne fare ved Gennemførelse af Bestemmelser om en 10 Aars Frihed med Hensyn til Lejefastsættelse for Nybygninger m. v. Særlig fremhævede Mindretallet, at Flertallet ved denne Bestemmelse paa ny vilde skabe et stort Skel mellem Lejerne, »gøre Lejerne i Ejendomme, som er ældre end 10 Aar, til en privilegeret Klasse«.

Om *Udvalgsarbejdet* udtalte Mindretallet, at det mere havde formet sig som en uden-Udvalgsforhandling mellem de to Regeringspartier og Regeringen end som en egentlig Udvalgsbehandling.

Det af Mindretallet stillede *Ændringsforslag* om »Retsforholdet mellem Ejer og Lejer« indskrænkede Lovforslaget til 5 Paragraffer: § 1 angav Lovens *Omraade* paa samme Maade som Regeringsforslagets § 1, §§ 2 og 5 *paabød* Udfærdigelse af *skriftlig Lejestaft* paa en som Bilag aftrykt *Kontrakt-Blanket*, og at eventuelle Afvigelser fra de i Blanketten opstillede almindelige Regler udtrykkeligt skulde angives i Kontrakten; endelig var der i §§ 3 og 4 knyttet betydningsfulde Retsvirkninger til Forsøg fra Ejerens Side paa at opnaa en Leje, der stod i *Misforhold* til det lejedes Værdi, idet Lejesummen i saa Fald kunde fastsættes ved Rettens Skøn og Lejeren opnaa Uopsigelighehed i 8 Aar (Forretningslokaler) eller 4 Aar (øvrige Lejemaal), medmindre Retten gav sit Samtykke til en Opsigelse.

Ændringsforslaget forkastedes med 65 Stemmer mod 19 (27 stemte hverken for eller imod).

Det kommunistiske Parti kunde i det hele tiltræde Lovforslaget, men ønskede det dog forbedret paa flere Punkter og stillede i alt 7 Ændringsforslag. De vigtigste gik ud paa: at Lovens Bestemmelser *ikke* skulde kunne *fraviges* ved Aftale mellem Parterne, og at Afsnittene om Nedsættelse eller Forhøjelse af Leje og om Udlejerens Ret til at hæve Leje-